Ч. 257 (12.623). Львів, вівторок 18. листопада 1930. Poсztowa oplata zaplacono ryczaltem. Рік LI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10. II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

11 Число Українського і Білоруського Виборчого Бльоку 11

За зачиненими вікнами.

Львів, 15. листопада 1930.

Це недобрий знак, коли чоловік байдужніє до всього, що поза дверима його власної хати діється, коли не цікавий навіть крізь вікно визирнути й у розмовах з найближчою ріднею та захожими гістьми ні словом не згадує про новини з широкого світа. В такий час, видно, назбіралось у себе дома стільки журб і клопотів, що ні голови ні серця нема для нічого ззовні, хочби навіть вартного найбільшої уваги. Правда, це явище природне, що зацікавлення громадян проблемами внутрішньої і закордонної політики не є завсіди однакове і раз перші, то знову ці останні займають більше прилюдну опінію. Однак такий стан, який істнує і в нашому і в польському громадянстві від ряду тижнів, є рішуче станом анормальним, який має жалюгідні причини та викликує жалюгідні наслідки.

Від ряду тижнів статті і навіть невеликі вістки про всі без виїмки закордонні справи служать для редакцій усіх ґазет, які виходять у Польщі, виключно для заповнення місця, коли нема іншого, кращого — себто цікавішого для читачів матеріялу. Бо при всьому розумінні ваги всесторонньої і систематичної інформаційної служби з ділянки міжнародніх подій, кожний редактор чудово здає собі справу, що око навіть найбільш інтеліґентного читача не зупиниться на закордонній хроніці, а тимбільше не матиме терпеливости читати довгих статтей на заграничні теми, лише буде шукати в ґазеті того, що його безпосередньо торкається: відгуку подій, які він своїми очима щоденно оглядає і про які від ранку до ночі слухає та які втягли в орбіту своїх впливів буквально його еґзистенцію.

Недобре діється, коли справи державного й громадського значіння вибивають аж міліони громадян з їх нормальної колії буденного життя. Недобре діється, коли всі громадяни починають жити емоціями виключно власного загумінку, — одні тоді занадто гороїжаться, інші занадто затуркані, та одні й другі дальше свого носа не бачать і в наслідку поволі міняються їх психіки, а їхній спосіб думання стає інший, ніж це буває на цілому широкому світі, від якого ніколи, в ніяких обставинах не вільно віддалятися.

Діються напр. у широкому світі й нині речі, які — кожна зокрема — може справді є досить чужі й далекі, а проте високо повчаючі. У Льондоні за „округлим столом“ („раунд тейбль“) радять представники всіх домінії Великої Британії, а такі наради є завжди перевіркою дотеперішніх і накреслюванням нових напрямних тієї світової імперії; у Франції йде палка боротьба течій, з яких кожна розуміє тісний звязок внутрішніх проблем (навіть таких, як напр. недалекий вибір нового президента франц. республики!) з проблемами закордонної політики, які наслідком подій у Німеччині зискали знову на популярности; в Італії останній виступ Муссолінія, невдача нових спроб морського порозуміння з Францією, димісія Ґрандія, а навіть така „приватна“ на око справа, як заміжя королівської доньки Джіованни з болгарським королем Борисом — усі ці події вказують на дальшу активність італійської закордонної політики; в малій Австрії останні парляментські вибори виказали величезну громадську зрілість мешканців малої республики (понад 90 відс. голосуючих) та стійкість політичних переконань (мінімальне пересунення сил); у Німеччині гітлерівський рух зискав від останньої виборчої побіди на авторитеті внутрі краю і назовні, промощуючи з трудом, але невгамовно і щораз виразніше, дорогу для своїх цілей у ділянці внутрішньої і закордонної політики; з Совітів приходять вістки про збільшену дурійку диктаторської кліки Сталіна, а деморалізація внутрі комуністичного табору фатально відбивається на успіху їхніх дипльоматичних заходів у світі (новий конфлікт з Францією, ослаблення звязків з Німеччиною!). І з котрої з тих подій можна — як згадано вище — виснувати якийсь пожиточний морал і всі вони разом узяті богато дечого нового вчать і ще більше давно відомих правд пригадують.

До них належать м. і. правди: не вільно легковажити собі ані внутрішньої опінії громадянства, ані залишатися позаду других у широкому міжнародньому світі; не вільно потуряти свобідним висловом думки власних громадян і не слід занадто покладатися на симпатії та впливи у ближчих і дальших сусідів; не вільно замикати очей на всі дооколичні явища та кидатися стрімголов, з накладом буквально всіх сил і всієї енергії, ніби до порядкування своїх „внутрішніх“ справ, бо тоді при такому „порядкуванні“ забудеться про речі найважніші.

Журбами притолочене життя щораз дужче засклеплюється у собі і — нидіє. Ніякої користи з цього нема для тих, які раді би причинити тих журб якнайбільше: бо в цій своїй нерозважній роботі нестає їм часу навіть крізь віконце визирнути і свіжого повітря у легені набрати. Ряд останніх тижнів у Польщі був виповнений ущерть приємностями „внутрішнього“ характеру. Не було часу навіть цікавитися голосами зовні. Не знаємо, чи після виборів такий стан буде продовжатися, чи внутрішні події недалекої будучини в польській державі не будуть ще далі відтягати громадян від цілого широкого світу. І забивати їх вікна ще грубшими віконницями, аж поки у хаті буде повітря цілком тухле. Жити в ньому довго — нездорово.

За що розвязано ґімназію?!

З приводу розвязання ґімназії „Рідної Школи“ у Дрогобичі.

Кружок „Рідної Школи“ в Дрогобичі почувається до обовязку подати до відома українського громадянства:

1) За останніх 5 літ (т. зн. від часу, як ґімназія Р. Ш. в Дрогобичі одержала т. зв. право прилюдности) *не арештовано нікого ані з членів учительського збору, ані зпоміж молоді.* У літі ц. р. арештовано *перший раз двох учнів* під замітом участи в бомбовім замаху в Бориславі і з тих одного вже випущено, а другому, після пятимісячного слідства, в дорученому йому тепер акті обжалування змінено первісну кваліфікацію підозріння на іншу. З числа 31 арештованих 26. вересня ц. р. під замітом головної зради було 2-х членів учительського збору (управитель і один учитель) і 2-х учнів. Їх випущено всіх. Стверджуємо, що з того числа *31*, уже *30* (трицять) вийшло з тюрми, а залишився лише один б. посол і то в звязку зі своєю посольською діяльністю, яка не має нічого спільного з ґімназією.

2) *Кружкові не відомі конкретні дані, що послужили шкільній владі притокою до розвязання ґімназії.* Імовірно це заміти, пороблені учителям і учням арештованим 26. вересня ц. р. Стверджуємо, згідно з правдою, що шкільна влада не перевела досі жадного дисциплінарного слідства, отже не позволила ні арештованому управителеві ні учителеві очиститися з пороблених їм закидів, так, що рішення розвязання ґімназії наступило на основі *односторонніх* інформацій.

3) У звязку з арештуваннями 26. вересня, що попередили розвязання ґімназії, польська преса і польське радіо поширювали вістки, які оце спростовуємо: неправдою є, що в ґімназії видавано два *нелеґальні* орґани „Ватра“ і „Промінь“, зате правдою є, що „Ватра“ і „Промінь“ виходили *за дозволом* Педаґоґічної Ради і мали характер т. зв. учнівських писем, яких видавання нормував розпорядок Міністерства Освіти з дня 17. жовтня 1927 р. Н. О. През. 6314/27. Неправдою є, що ці орґани кольпортовано за мурами ґімназії; їх поширювала лише молодь поміж собою. Неправдою є, що ці ґазетки мали ширити ненависть до держави; їх мета була зясована ось як у 1-ому числі „Проміня“: „При помочі товаришів співробітників подавати статті змісту літературно-наукового на те, щоби побільшувати знання тих товаришів (-шок), які не всилі в кожному напрямі працювати“. Неправдою є, що ґазетки друковано тайно на 2-х циклостилях; правдою є, що їх друковано явно, що імена членів редакційної колеґії були виписані на кожному числі, а циклостилі були власністю ґімназії, записані у відповідних книгах. Неправдою є, що було арештованих 38 учнів і професорів ґімназії; арештовано 2-х учнів і одного професора й одного директора. Неправдою є, що ґімназія була центром повстання, зате правдою є, що ґімназія була осередком поважної науки. Неправдою є, що провідники ґімназійного „Пласту“ між іншим „наклонювали своїх членів до ставлення чинного опору державній владі, орґанізували збірки на нелеґальні цілі, утримували живий контакт з центром УВО, що має осідок у Німеччині“. Зате правдою є, що провідники ґімн. пласту плекали ґімн. пласт згідно зі засадами міжнародного скавтінґу, не орґанізували жадних нелеґальних збірок, лише вели всі приходи і розходи у книжках, ніякого звязку з УВО не втримували, а осідок тієї орґанізації їм невідомий. Вкінці неправдою є, що одним з провідників „вивротової“ акції на дрогобицькому терені був директор ґімназії Володимир Кузьмович; п. дир. Кузьмович був одним з провідників виховування середнешкільної молоді, а про якунебудь „вивротову акцію“ ні йому, ні нікому з дрогобицьких громадян не відомо.

4) Кружок стверджує зі здивуванням, що Міністерство Освіти видвигнуло поруч неоправданого політичного ще закид моральних оглядів, через які ґімназію розвязує. Ґімназія під етичним оглядом стояла дуже високо, що признають і місцеві *польські* громадяни. Учительський збір працював над молодю з повною самопожертвою і зі зрозумінням свойого високого завдання, осягав замітні успіхи у вихованні і навчанні молоді, що їх всі без виїмку пп. візитатори все підчеркували, а провід ґімназії спочивав у руках відомого педаґоґа і шкільного діяча п. В. Кузьмовича, якого працю також усі пп. *візитатори*, як дуже видатну, з повним признанням оцінювали. Розвязання ґімназії зруйнувало важку працю дванацяти років, перекреслило всі зусилля і гордість цілого українського громадянства Дрогобиччини, що власною працею, енерґією та коштом біля пів міліона золотих виставило для своєї ґімназії величавий будинок, посвячений щотільки перед кількома місяцями, відібрало можність продовжувати науку сотням молоді і кинуло 11 учительських родин в обійми крайної нужди.

ЗА СТАРШИНУ КР. „Р. Ш.“ В ДРОГОБИЧІ:

Д-р Пацлавський, голова. *А. Скибінський*, секретар.

Чи Франція думає про Наполеонівський похід?

Нова змова в СРСР. — Звязок із чужими державами. — Що зробить Франція?

На звістки про нову контрреволюційну змову в СРСР державний прокуратор Криленко підписав акт обвинувачення проти т. зв. „Індустріяльної партії" (подаємо за німецькою пресою і не ручимо за назви та точність прізвищ), чи пак її членів: Рамзіна, Калінікова, Ларичева, Черновського, Федотова, Купрянова, Очкіна та Ситніна. Вони обвинувачені в систематичній саботажевій акції, що підривала радянський промисл і стояла у звязку з чужими державами, які підготовляли воєнний наступ на СРСР.

Згадані обвинувачені, як каже радянський державний прокуратор, роками вели протидержавну акцію у промислових державних організаціях. Спочатку обвинувачені гадали, що їм удасться підготовити революцію, відтак зрікліся цієї думки, бачучи, що її надто важко здійснити і задовольнилися звязками з контрреволюційними організаціями за кордоном. Ці закордонні організації мали між собою людей, що колись були в Росії власниками великих підприємств, згодом соціялізованих більшовиками.

„Індустріяльна партія" рахувала на збройну інтервенцію европейських держав. Московська преса та офіціяльні кола твердять, що в цих плянах мачав добре пальці французький уряд разом із Поанкаре, Бріяном і старшинами генерального штабу. Пляни мали на меті попросту... воєнний наступ на СРСР. На всякий випадок в арештованих найшли якісь документи, що є доказом широко розгалуженої сіті шпіонажі.

Як звичайно в таких випадках преса не приносить ніяких фактичних доказів, а обмежується загальниками, які не можливо перевірити. Післявоєнна шпіонажа дійшла до таких розмірів, про які перед великою війною і мріяти не можна було. Люди йдуть на „розвідочну службу" із нужди, розпуки, помсти, а навіть для шантажу. Ніхто не всилі в цій праці часто розмежувати дійсної інформації агентів на службі держави від провокації.

Важко повірити, щоби нинішна Франція, де так сильно живе спомин останньої війни, хотіла йти на Наполеонську воєнну авантюру. Адже сама Франція не почувала би себе на силах до такої Дон-Кіхотської війни і французькі дипльомати та ґенерали знають найкраще власні сили та противоєнні настрої у Франції.

Цікаво, що такий поважний орган як „Берлінер Таґеблят" приносить згадані вістки під заголовком „Конфлікт Москва-Париж?" і під заголовком „Важкі російські обвинувачення проти Франції". Виходило би, що французький уряд повинен би офіціяльно... образитися або спростувати ці звістки. Що такі спростування варті, відомо: їм ніхто не вірить. А все-ж варто би знати, в якій мірі ці „сензаційні" вістки відповідають фактам.

Щодо конспірацій і шпіонажі, ніхто не сумнівається що вони є і будуть. Але контакт урядових кол Франції із людьми, що мають вести саботажі з метою... воєнної інтервенції, подобає на одну із тих рекламових історій, які є добрі для сезонової пропаґандової акції на тему „мілітаризм буржуазії йде разом із темними силами контрреволюціонерів і фашизму, щоби знищити радянське будівництво..."

За океаном.

ПОСТУП КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНЦІВ ДИВУЄ СІЄНАРСЬКИХ СУДДІВ.

Спеціяльні кореспонденції до едмонтонського щоденника „Едмонтон Дженерел" оповідають, що судді, які мають видати рішення в контесті поступу европейських кольоній в Західній Канаді, захоплені поступом, що його зробили українці в провінції Альберта. Триденна подорож суддів автомобілем поміж українськими поселенцями відкривала їм панораму несподіваного поступу. Судді, які відбули ту подорож, це президент альбертійського університету Воллес, д-р Ферфілд з Летбридж і пані Лойдминстр. У своїх промовах підчас подорожі перед численними слухачами д-р Воллес клав українцям натиск на те, які цінности вони привезли із собою зі старого краю, і взивав їх, аби не губили тих цінностей в канадійському життю. Велике враження зробив на суддів п. Горецький, посол і учитель із Смокі Лейк, котрий переводив збори у Веґревилл. Він приїхав до Канади 4-літнім хлопцем, а тепер є найкращим промовцем в анґлійській мові.

ЛИСТОПАДОВІ СВЯТА.

По всіх скупченнях української еміґрації в Злучених Державах, Канаді, Бразилії й Арґентині влаштовано цього року дуже величаві листопадові свята з богатою і добірною програмою. В більших осередках (прим. у Дітройті, Рочестері й інших містах) відбулися спеціяльні українські листопадові радіо-концерти, яких слухали не тільки українці, але й широкі круги американської публики. Зараз після листопадових свят або напередодні їх відбулися в богатьох місцевостях українські віча, в яких взяли масову участь українські еміґранти з усіх наших земель. На вічах принято всюди відповідні резолюції, які вислано до американського уряду у Вашингтоні і до Секретаріяту Ліґи Націй у Женеві.

ВШАНУВАННЯ ПРАЦІ СВЯЩЕННИКА.

З приводу 10-літних роковин душпастирської праці о. Михайла Ґурянського, українського католицького пароха в Олифанті, Па., уладила тамошня парохія св. Кирила і Методія в його честь святочний вечір у вівторок, 28 жовтня. На святі було богато гостей українців і американців і виголошено богато привітних та принагідних промов. Також були гарні сольові і хорові співи та продукції орхестри. Українська греціко-католицька парохія в Олифанті — це одна з найстарших українських громад в Америці і одна з кількох, що найсильніше та найкраще зорґанізовані.

РОЗВІДКА МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО В АМЕРИКАНСЬКОМУ ЖУРНАЛІ.

Під заголовком „Католицький і православний спосіб думання" появилася з-під пера митрополита Андрея Шептицького в найповажнішому католицькому науковому тижневику „Ди Каммонвіл" з Ню Йорку стаття, яка виясняє ріжницю понять на релігійному полі двох світів, Заходу і Сходу. Стаття ця, що виявляє блискучу ерудицію автора, появилася в числі 23. „Ди Каммонвіл" з 8. жовтня ц. р.

Що діється на Україні?

„Комуніст" пише, що в Києві невідомі особи ранили члена київської ради Луганського, напавши на нього з ножами. В селі Комишоватка під Києвом селяни спалили колгосп. В Олександрівці селяни камінням затовкли 3 членів комуни. Селяни так довго кидали в них камінням, аж усі три погинули.

В Китаю знов ллється кров.

Льондон А. Т. Е. Із Гонґ-Конґу повідомляють, що комуністичні ватаги здобули місто Нсіню в провінції Кіянґсі і вбили 2000 осіб та взяли 5000 полонених. Нанкінський уряд вислав сильні відділи війська для здавлення комуністичного руху.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З 18. ЛИСТОПАДА 1930.

АЛЬФОНС ДОДЕ. 60)

МАЦІЦЬКИЙ

ПОВІСТЬ.

На другий день пополудне я пішов до пасажу Самон. Я хотів просто ввійти на четвертий поверх і порозмовляти з чорними очима, заки ще стріну Перрота. Але цей чекав на мене на порозі і я не міг його виминути. Треба було зайти з ним до крамниці і засісти за прилавок. Звуки флейти доходили до нас ззоза крамниці.

Пане Даниле — сказав купець певним і свобідним голосом, якого я не сподівався у нього. — Те що я хочу від вас знати, річ проста, і не буду забігати через плоти і огороди, бо треба вам знати, що ця мала кохає вас... А ви, чи кохаєте її направду?

— З усієї душі, пане Перрот.

— Коли так, то все добре. Я запропоную вам ось що: Ви ще за молоді і моя мала також, щоби ви могли думати про подружжя раніше як за три роки. Маєте ті три роки часу, щоби виробити собі якесь становище... Не знаю, чи ви маєте намір вічно торгувати синіми метеликами... але якби я був на вашім місці, то знав би, що маю робити. Бо треба вам знати, що я покинув би всі ці казки, вступив би до фірми Лялюет, познайомився з практикою порцеляни і підготовив би себе так, щоби Перрот міг за три роки мати в мені не тільки зятя, але й спільника. Но, щож ви скажете на це, мій приятелю?

Сказавши це, Перрот штовхнув мене і почав сміятися. Ще й як сміявся! Нема сумніву, що цей міщух уявляв собі, що просто обсипає мене щастям пропонуючи продавати порцеляни поруч себе. Я не мав сміливости розгніватися, ані навіть відповісти, попросту задубів.

Тарілки, склянки, кльоші, все це танцювало перед моїми очима. Напроти прилавка на полиці стояли ріжнокольорові вази та флякони, немов би всміхалися до мене, похитуючи головами: „Продаватимеш порцеляну". Троха далі склянї китайські маляи у фіолетових одягах махували своїми хвостами, немов би притакували тому, що казали вази: „Так, так! продаватимеш порцеляну". А десь у глибині флейта глумливо присвистувала: „Продаватимеш порцеляну, продаватимеш порцеляну!" Можна було збожеволіти.

Перрот був певний, що я занімів від зворушення, від щастя і сказав, щоби мені дати змогу очунятися:

— Ми побалакаємо про це ще вечір. Тепер можете іти нагору до малої, бо треба вам знати, що час тягнеться для неї безконечно.

Я пішов нагору до малої, що сиділа в кремовім сальоні, вишивала свої вічні капці в товаристві дами з великими заслугами. Нехай моя кохана Камілля вибачить мені, але ніколи вона не видалася мені такою донькою Перрота, як цього дня. Ніколи не вражала мене так сумно її спокійна манера витягати голку і рахувати голосно стібі у вишивці. Своїми малими, червоними пальцями, румяними спокою нагадувала вона мені ті маніжливі вази, що кричали до мене нахабно: „продаватимеш порцеляну!" Та на щастя я найшов там і чорні очі, які овіяні меляхолійним серпанком наївно тішилися, що я відвідав їх. Я був зворушений. Та це не тривало довго. Перрот ішов за мною майже по пятах. Він мабуть не дуже довіряв дамі з великими заслугами.

Чорні очі щезли і порцеляна перемогла на всьому фронті. Перрот був веселий, розбалакався, став нестерпним. Його „бо треба вам знати" лилися цюрком. Обід був голосний і за довгий. Після нього Перрот узяв мене на бік і пригадав свою пропозицію. Я мав час уже всюкоїтися і відповів йому спокійно, що така справа потребує надуми і що дам йому відповідь за місяць. Він певно був дуже здивований моєю стриманістю, але мав настільки нюху, що не показав цього по собі.

— Добре — відповів, — нехай буде за місяць.

І більше про це не розмовляв.

Увесь вечір страшна фраза „бо треба вам знати" шуміла мені в ухах. Мені здавалось, що її вимовляють уста старого Лялюета, коли гриз цукор, що ллється в руладах флейтистів мрійній музиці Каміли. Я читав її в усіх порухах тих міщанських маріонеток, у вирізі їх одягів у рисунках на килимах, в алегоричній постаті на стіннім годиннику (Венера зриває рожу, звідки вилітає почорнілий Амор!), у стилі меблів, у найменших подробицях того страшного кремового сальону, де що вечора ті самі люди повторяли ті самі фрази, де фортепян повторяв щоденно ту саму музику і де одноманітність вечорів була подібна до одної музичної арії. Кремовий сальоне, музична аріє! де серед вас пропали гарні чорні очі?!

Коли я вернувшися до хати з цього нудного вечора оповів Якимцеві про пропозицію Перрота, він був ще більше обурений як я:

— Данило Ейсет — продавець порцеляни? До сто чортів! я хотів би це бачити?

І аж почервонів від гніву.

— Це зовсім так само, якби казали Лямартінові продавати сірники, а Сент Бев мусів продавати мітли. Що за дурень з цього Перрота? Та щож? не можна гніватися на нього за це. Він не розуміє того, що говорить. Аж коли він побачить, який успіх матиме твоя книжка і коли преса заговорить про тебе, тоді він негайно змінить свій тон.

— Це правда, Якимцю, але на те, щоби преса могла про мене писати, треба спершу видати книжку, а я бачу, що вона не вийде. Чому? Тому, що я навіть не можу вручити її ніякому видавцеві і тому, що кожний з них не має часу для поетів. Навіть великий Баґтават мусить друкувати книжку власним коштом.

— Нехай буде і так — ударив Якимцьо пястуком об стіл. — І ми зробимо, як він. Видамо її самі.

Я глянув на нього зачудований:

— Самі?

— Так, мій коханий, самі, власним коштом. Саме тепер мій маркіз друкує перший том своїх споминів. Я зустрічаюся із власником друкарні щодня. Це добродушний альзатець з червоним носом. Я певний, що він видрукує нам на борг. Щож? ми будемо сплачувати йому довг у міру продажі книжки. Справа скінчена. Зараз завтра порозмовляю з ним.

І Якимцьо справді пішов на другий день до друкарні і вернувся захоплений.

(Продовження буде.)

Виборчі висліди.

МІСТО-ЛЬВІВ.

На основі неповних обрахунків, доконаних на основі цифр із около 110 виборчих комісій у м. Львові **листа ч. 1. (ББ)** одержить із округи Львів-місто **три мандати**, листа ч. 14 (сіоністи) один мандат. Колиб так дійсно сталося, то ББ. скріпився би у Львові на 2 мандати, сіоністи **втратили би з двох попередніх мандатів один, ендеки не одержали би ніодного мандату.** Загалом **на листу ч. 1. впало около 50 тисяч голосів, на сіоністичну листу около 32.000 голосів. Нема ще вислідів із 10 комісій**, тому можливі несподіванки.

Округа 1. листа ч. 11 — голосів 21, окр. 2. листа ч. 11 — гол. 41, окр. 3. листа ч. 11 — гол. 70, окр. 4. листа ч. 11 — гол. 113, окр. 5. листа ч. 11 — гол. 122, окр. 6. листа ч. 11 — гол. 92. окр. 7. листа ч. 11 — гол.60, окр. 8. листа ч. 11 — гол. 0, окр. 9. листа ч. 11 — гол. 35, окр. 10. листа ч. 11 — гол. 123, окр. 11. листа ч. 11 — гол. 115, окр. 12. листа ч. 11 — гол. 212, окр. 13. листа ч. 11 — гол. 184, окр. 14. листа ч 11 — гол. 32, окр. 15. листа ч. 11 — гол. 102, окр. 16. листа ч. 11 — гол. 53, окр. 17. листа ч. 11 — гол. 102, окр. 18. листа ч. 11 — гол. 40, окр. 19. листа ч. 11 — гол. 104, окр. 20. листа ч. 11 — гол. 26, окр. 21. листа ч. 11 — гол. 64, окр. 22. листа ч. 11 — гол. 55, окр. 23. листа ч. 11 — гол. 103, окр. 24. листа ч. 11 — гол. 44, окр. 26. листа ч. 11 — гол. 106, окр. 27. листа ч. 11 — гол. 61, окр. 28. листа 11 — гол. 14, окр. 30. листа ч. 11 — гол. 15, окр. 31. листа ч. 11 — гол. 33, окр. 32. листа ч. 11 — гол. 33, окр. 34. листа ч. 11 — гол. 19, окр. 35. листа ч. 11 — гол. 29, окр. 37. листа ч 11 — гол. 30, окр. 38. листа ч. 11 — гол. 80, окр. 39. листа ч. 11 — гол. 165, окр. 40. листа ч. 11 — гол. 105, окр. 41. листа ч. 11 — гол. 74, окр. 43. листа ч. 11 — гол. 158, окр. 44. листа ч. 11 — гол. 121, окр. 45. листа ч. 11 — гол. 174, окр. 46. листа ч. 11 — гол. 91, окр. 47. листа ч. 11 — гол. 95, окр. 48. листа ч. 11 — гол. 152, окр. 49. листа 11 — гол. 126, окр. 50. листа ч. 11 — гол. 141, окр. 53. листа ч. 11 — гол. 119, окр. 55. листа ч. 11 — гол. 114, окр. 56. листа ч. 11 — гол. 115, окр. 57. листа ч. 11 — гол. 104, окр. 58. листа ч. 11 — гол. 164, окр. 59. листа ч. 11 — гол. 135, окр. 60. листа ч. 11 — гол. 129, окр. 61. листа ч. 11 — гол. 156, окр. 62. листа ч. 11— гол. 107, окр. 63. листа ч. 11 — гол. 134, окр. 64. листа ч. 11 — гол. 131, окр. 65. листа ч. 11 — гол. 156, окр. 66. листа ч. 11 — гол. 93, окр. 67. листа ч. 11 — гол. 94, окр. 68. листа ч. 11 — гол. 87, окр. 69. листа ч. 11 — гол. 53, окр. 70. листа ч. 11 — гол. 65, окр. 71. листа ч. 11 — гол. 72, окр. 72. листа ч. 11 — гол. 57, окр. 73. листа ч. 11 — гол. 98, окр. 74. листа ч. 11 — гол. 68, окр. 75. листа ч. 11 — гол. 95, окр. 76. листа ч. 11 — гол. 195, окр. 78. листа ч. 11 — гол. 96, окр. 79. листа ч. 11 — гол. 162, окр. 80. листа ч. 11 — гол. 74, окр. 81. листа ч. 11 — гол. 47, окр. 82. листа ч. 11 — гол. 64, окр. 83. листа ч. 11 — гол. 87, окр. 84. листа ч. 11 — гол. 0, окр. 85. листа ч. 11 — гол. 71, окр. 86. листа ч. 11 — гол. 55, окр. 87. листа ч. 11 — гол. 41, окр. 88. листа ч. 11 — гол. 141, окр. 89. листа ч. 11 — гол. 66, окр. 90. листа ч. 11 — гол. 114, окр. 91. листа ч. 11 — гол. 111, окр. 92. листа ч. 11 — гол. 106, окр. 93. листи ч. 11 — гол. 68, окр. 94. листа ч. 11 — гол. 122, окр. 95. листа ч. 11 — гол. 112, окр. 96. листа ч. 11 — гол. 95, окр. 97. листа ч. 11 — гол. 154, окр. 98. листа ч. 11 — 101. окр. 99. листа ч. 11 — гол. 173, окр. 100. листа ч. 11 — 144, окр. 101. листа ч. 11 — гол. 56, окр. 103. листа ч. 11 — гол. 75, окр. 104. листа ч. 11 — гол. 202, окр. 105. листа ч. 11 — гол. 66, окр. 106. листа ч. 11 — гол. 17, окр. 107. листа ч. 11 — гол. 138, окр. 108. листа ч. 11 — гол. 199, окр. 109. листа ч. 11 — гол. 115, окр. 111. листа ч. 11 — гол. 157, окр. 112. листа ч. 11 — гол. 70, окр. 114. листа ч. 11 — гол. 112, окр. 115. листа ч. 11— гол. 89, окр. 117. листа ч. 11 — гол. 142, окр. 118. листа ч. 11 — гол. 187, окр. 119. листа ч. 11 — гол. 56.

У цілім Львові українська листа здобула в 119 округах понад 10 тисяч голосів.

ВИСЛІДИ ІЗ ПОВІТІВ.

Львів-повіт: Висліди є з 25 округів. *Листа ч. 11* — 2100 голосів, листа ч. 1 (ББ) 5.500, ч. 7. (Центролів) — 2.050, ч. 14 (сіоністи) — 100.

Любачів. Висліди із 16 округ. *Листа ч. 11* — голосів 588, ч. 1 (ББ) 7.263, листа ч. 7 (Центр) — 116.

Сокаль. Висліди із 16 округ. *Листа ч. 11* — 1.200, ч. 1. (ББ) — 3.500, ч. 5. (Бунд) — 45, ч. 7 (Центр.) — 500, ч. 14 (сіоністи) — 237, ч. 25 — 147 гол.

Ярослав. Вислід із 25 округ. Ч. 1. (ББ) — 1600, ч. 4 — 2.850 гол.

ВОЛИНЬ.

Луцьк. Округа ч. 56. Округів 39. Управнених до голосування 46.319. Висліди з 10 округ такі: Віддано голосів 5.549. Уневажнено 836, важних 4713. *На листу ч. 11. впало 565 голосів*, на ч. 1 — 3.737, на ч. 7 — 357.

ФРЕКВЕНЦІЯ У СХ. ГАЛИЧИНІ.

(ПАТ). В окрузі ч. 51 *Львів-повіт*, фреквенція виборців виносила около 70 проц. У виборчій окрузі ч. 48. *Перемишль* участь виборців около 70 проц. У виборчій окрузі ч. 49. *Самбір* фреквенція около 70 проц. Значна була теж участь виборців-українців.

ПООДИНОКІ МІСТА.

Стрий. Висліди з 12 комісій. Нема ще вислідів з двох комісій. *Листа ч. 11.* — 2.036 голосів. Ч. 1 — 3.742, ч. 14 — 4.386.

Дрогобич. *Листа ч. 11. — 2.405*, ч. 1 — 3.577, ч. 7. — 1398. ч. 14. — 5720, ч. 22. — 597.

Перемишль. *Листа ч. 11. — 1480*, ч. 1. — 6090, ч. 4. — 2.400, ч. 5. — 60, ч. 7. — 6500, ч. 14. — 3150, ч. 24. — 1030.

Березів. *Листа ч. 11. — 5 гол.*, ч. 1. — 904, ч. 4. — 443, ч. 7. — 18, ч. 14. — 426.

Бірча. *Листа ч. 11. — 101*, ч. 1. — 307, ч. 4. — 81, ч. 7. — 185, ч. 14. — 427.

Делятин. *Листа ч. 11. — 1385*, ч. 1. — 548, ч. 14. — 1264, ч. 24. — 29.

Миколаїв. *Листа ч. 11 — 822 голосів*, ч. 1. 333, ч. 14 — 331.

Розділ. *Листа ч. 11 — 296 гол.*, ч. 1. — 751 гол., листа ч. 14 — 746 гол., ч. 22 — 85 гол.

ВИСЛІДИ В КОРІННІЙ ПОЛЬЩІ.

Варшава-місто.

Висліди з 205 комісій (4. год. рано). 1 — 73.800, 2 — 5.700, 4 — 35.400, 5 — 10.600, 7 — 11.500, 17 — 33.300, 18 — 26.700, 19 — 5.700, 22 — 22.400.

Год. 4.45 рано: 1—8 м., 4—3 м., 17 — 1 м., 18 — 1 м., 22—1 м.

Вильно-місто.

Дотепер. висліди (год. 4. рано). 1 — 36.000, 4 — 9.400, 17 — 9.500.

Биґдош.

Дотепер. висліди (год. 4. рано). 1 — 15.950, 4 — 11.167, 7 — 8.132, 12 — 6.984, ХД — 10.086.

Познань-повіт.

Год. 4.40 рано: НД — 2 манд. Центролів — 1 мандат. ББ — 1 мандат.

Лодзь-повіт.

Год. 4.30 рано: Центролів — 2 манд, ББ — 3 м., Зблькована листа німців і жидів — 1 м.

Лодзь-місто.

ББ — 3 м., комуністи 2 м., сіоністи — 1 м., Четвертий мандат припаде санації або жид. Аґуді.

КРАКІВ — місто.

Год. 3.15 рано: 1 — 30.000 гол., 7 — 17.000, 14 — 17.000 гол. Нема ще висліду з 4 комісій.

Розділ мандатів: ББ — 2 м., Центролів — 1, жиди — 1 м.

КРАКІВ — ПОВІТ.

Год. 4.30 рано: ББ — 6 мандатів, НД — 2 мандати.

ШЛЕСЬК.

Год. 4.40 рано: Корфанти — 7 м., ББ — 5 м., німці — 4 м., соціялісти — 1 м

ҐНЕЗНО.

Год. 4.45 рано: 1—1, 4—2, 7—2,

ШАМОТУЛИ.

Год. 4.30 рано: НД — 2 м., Центролів — 1 м., німці — 1 м.

З дотеперішніх вислідів виходило би, що ББ здобуде в цілій Польщі понад 200 мандатів.

—o—

ВИСЛІДИ ПОПЕРЕДНІХ ВИБОРІВ.

У попередніх виборах, у 1928 р. одержали поодинокі листи мандатів:

Листа ч. 18. Бльок непольських народів в округах 45, з державної листи 10, разом 55 мандатів. Голосів здобув Бльок непольських народів у містах 450.733, у сільських громадах 988.835, разом 1,439.586 голосів.

Листа ч. 1. ББ. в округах здобув 102 мандати, з державної листи 23 мандати, разом 125 мандатів. Голосів: по містах 775.341, у сільських громадах 1,624.097, разом 2,399.438 голосів.

Листа ч. 2. ППС в округах 52, з державної листи 12, разом 64 манд. Голосів: по містах 489.267, у сільських громадах 992.830, разом 1,482.097 гол.

Листа ч. 3. Визволене в округах 34, з держ. листи 7, разом 41 мандатів. Голосів: по містах 18.630, по селах 816.080, разом 834.710 голосів.

Листа ч. 7. НПР. в округах 9, з держ. листи 2, разом 11 манд. Голосів: по містах 52.882, по селах 175.237, разом 228.119 гол.

Листа ч. 10. Стр. Хл. в округах 21, з держ. листи 4, разом 25 манд. Голосів: по містах 12.213, по селах 606.201, разом 618.414. гол.

Листа ч. 24. Строн. Народове в округах 31, з держ. листи 7, разом 38 манд. Голосів: по містах 404,164, по селах 521.406, разом 925.570 гол.

Листа ч. 25. Пяст і ХД. в округах 28 манд., з держ. листи 6, разом 34 манд. Голосів: по містах 115.250, по селах 655.314, разом 770.564 гол.

Загалом при виборах до сойму у березні 1928 р. на всі листи віддано 11,410.332 важних голосів, із того 3,276.153 з міст, а 8,134.079 із сіл.

Вибори в Данціґу.

Вчорашні вибори до данціґського сойму дали такий вислід: соціялісти 18 м., нім. націоналісти 10, центр. 11, комуністи 7—8, гітлерівці 12, бльок нім. спільноти 7, поляки 2, інші партії 4. Страти потерпіли соціялісти і нім. націоналісти, зискали комуністи і гітлерівці, які в попер. соймі мали тільки 1 мандат.

„ПЕНЦЬ ВИРОКУФ СЬМЄРЦІ".

„Експрес Вечорни" повідомляє під повищим заголовком, що постерунок поліції в Городенці одержав листа-аноніма. На другому боці коверти написано: „УВО Городенка-Україна". В коверті було письмо з присудом смерти на чотирьох поліцаїв і громадського секретаря Цвіклінського. Письмо підписав „Заступник Залізної Маски". Поліція шукає автора листа.

Повітова команда поліції в Городенці дістала теж листа, буцімто від УВО, на якім як надавець є „Кобиловолоки, Н. Н. біля Теребовлі". Зміст листа, як твердять польські джерела, дуже провокуючий. Поліція веде слідство.

РЕВІЗІЇ Й АРЕШТУВАННЯ.

У **Серафинцях**, пов. Городенка, перевела поліція ревізію в Дм. Бойчука. В нього нібито найшли пакет стрільного пороху та 40 цм. льонту. — Дня 14. листопада перевела поліція ревізію в **Станиславові** у Вол. Коваля, в якого буцімто найшли протидержавні відозви; у Яр. Ясінського найшла начебто „Сурму" і статут „Української Хати", а в Ант. Цибуха ріжні брошури та матеріяли. Всіх трьох арештовано. — У **Стрию** арештували під закидом приналежности до УВО та протидержавної аґітації Петра Ришка, учня торг. школи з Дуліб. — У **Сокалі** арештувала поліція Петра Саноцького, абсольвента теольоґії, замешкалого в Тартакові. Його відвезли до слідчого уряду у Львові. Саноцькому закидають приналежність до УВО. — У **Бережниці Шляхотській** порозліплював хтось на дверях церкви, на кооперативі та громад. уряду — як подає польська преса — протидержавні відозви. У звязку з тим арештували М. Манилюка бухгальтера згад. кооперативи. — Прокуратурі в **Бережанах** передали Вас. Хомика, 43-літн хлібороба з **Кунашева** (пов. Рогатин), голову місц. читальні „Просвіти". В нього нібито найшли спис жертв на „Боєвий Фонд" і „Сурму". — В **Бовшові** (пов. Рогатин) арештували Ст. Стефанишина, в якого буцімто найшли „Сурму".

ВАЛЯТЬ ХРЕСТИ.

У Ямниці (Станиславівщина) невідомі люди вивернули на цвинтарі два українські камінні хрести, один поставлений на память знесення панщини, другий на гробі В. Сенечнюка. Крім того знищили бетоновий стрілецький хрест і вирвали вікна з рамами з гром. дому.

ЗАСУД СВЯЩЕНИКА, БУВШ. ПОСЛА.

Суд у Мільовку (варшавське воєвідство) засудив священика Собчинського, б. посла з НД на місяць арешту з заміною на 900 зол. кари і 200 зол. коштів процесу, за промову на справоздавчім вічу

АРЕШТУВАННЯ Б. ПОСЛІВ І КАНДИДАТІВ

У **Львові** арештували Тад. Дробута, заступника голови Союзу гром. працівників у Львові, що кандидує на другому місці з листи Центроліву. — У **Серакові** (Познанщина) арештували б. ендецького посла Солтисяка та замкнули у тюрмі в Торуні. — В **Кутні** арештували кандидата на посла з листи Центроліву Яняка. — В **Люблині** (Конґресівка) арештували в. посла Подвінського (ППС) та б. посла Кревінського (Визв.). Після списання протоколу випустили обох на волю.

АРЕШТУВАЛИ О. ПАНАСЯ.

У м. Грудзьонді арештували о. Панася, кандидата Центроліву в Познанщині.

ЗМЕНШИЛИ КАРУ Б. СЕНАТОРОВІ.

Окружний суд в Новгородку засудив б. білоруського сенатора Роґулю на два роки тюрми. Апеляційний суд у Вильні зменшив кару, так що Роґуля має ще відсидіти рік тюрми.

ОБІКРАЛИ МЛИН.

Злодії розбили касу млина „Єдлін і Син" при вул. Янівській ч. 115 і забрали готівкою около 28 тисяч зол. Поліція вже є на сліді взломників.

ПОЖЕЖА.

У *Сваричові* (пов. Долина) вибухла пожежа в домі Вас. Возняка. Згоріло 10 хат із будинками.

ВЛОМ ДО ФАБРИКИ СІРНИКІВ.

Злодії вломилися до фабрики сірників „Пломик" у Варшаві при вул. Модлінській, розбили касу та забрали 30.000 зол., вартісні папері й акції. Поліція здогадується, що влом виконав Ціхоцький, зв. „Шпіцбородка", який недавно втік з тюрми в Ченстохові, переодягнений за фризієра.

З ЦЕРКОВНИХ СПРАВ.

НАРАДА ПРЕЗИДІЇ ПРАВОСЛАВНОГО ПЕРЕДСОБОРНОГО ЗІБРАННЯ.

В днях 6. і 7. листопада 1930 в синодальній салі митрополичого православного дому у Варшаві відбулась нарада президії Передсоборного Зібрання та провідників і референтів усіх комісій Зібрання, при участи представників уряду.

Нарадами проводив митрополит Діонізій, а участь в нарадах брали: архиепископ поліський і пинський Олександер, архиепископ гродненський і новгородський Олексій, протопресвитер Теодорович, протоєрей Грушко, протоєрей Юзвюк, протоєрей Рогальський, протоєрей Зах, проф. Огієнко, Б. Лелявський, М. Кобрин, В. Вишневський, А. Сморжевський, І. Моллер і Л. Троєкуров-Лишинський.

Перше засідання відбулось 6. XI., на якому вислухано звідомлень провідників комісій, які приготовляли реферати для Передсоборного Зібрання. Тогож дня вечором під проводом митрополита відбулась приватна нарада членів Зібрання в справі майбутніх праць тогож Зібрання.

Друге засідання відбулось 7. XI. в год. 11., на якому стверджено, що головна частина праць комісій вже підготована. Ухвалено, щоби приготовані реферати передано канцелярії Передсоборного Зібрання, щоби їх помножити та розіслати членам комісій, які мають познайомитися зі змістом рефератів. В половині грудня мало би відбутися засідання окремих комісій для остаточної редакції рефератів, які потім передалосьби митрополитові.

Розглянено також справу заступства члена Передсоборного Зібрання від поліської дієцезії прот. Жуковського, який через недугу не може взяти в працях Зібрання участи, та справу кооптації до складу Зібрання спеціялістів, які опрацювалиб реферати про життя монастирів та в справі місій. Вечором 7. XI. відбулось засідання президії Зібрання, головно в справі організації канцелярії Зібрання та його праць. Ухвалено доповнити персонал канцелярії, запевнити для канцелярії конечні технічні засоби і т. д. В тих справах один із секретарів Передсоборного Зібрання мешкатиме постійно у Варшаві.

Ще про листування парохіяльних урядів.

Староство в Ліську вислало до наших парохіяльних урядів таке письмо:

Starostwo w Lisku
L. 1733/I/30

Lisko dnia 1. października 1930.

Statystyka naturalnego ruchu.

Do
Wieleb. gr. kat. Urzędu parafjalnego
w . . . .

Za II. kwartał przedłożył Wieleb. Urz. par. wykazy statystyczne A. B. i C. (małżeństw, urodzin i zgonów) w języku ruskim. Starostwo pismem z dnia 13. VIII. 1930 L. 10156/I/29 zwróciło W. Urz. par. przedłożone wykazy z wezwaniem do bezzwłocznego wypełnienia tychże w języku państwowym, gdyż wykazy te przeznaczone są dla władz centralnych i przedłożenia Starostwu, a to pod rygorem użycia środków przymusowych, przewidzianych w rozdziale VI. Rozporządzenia o postępowaniu przymusowem w administracji z dnia 22. III. 1928 Dz. U. P. Nr. 36 poz. 312.

Wniesione odwołanie względnie zażalenie przez kilkanaście Urzędów parafjalnych o uchylenie zaczepionego zarządzenia Starostwa, w których to zażaleniach powoływały się w Urz. par. przeważnie na wyrok Sądu Najwyższego z dn. 24. V. 1930 L. III. 686/29/C. rzekomo tej treści, że osoby, którym poruczono prowadzenia ksiąg metrykalnych, odpowiadając w języku rodzinnym na zapytanie Państwowych władz w metrykalnych albo statystycznych sprawach, nie naruszają przez to postanowień ustawy z dnia 31. VII. 1924 D. U. 72 p. 724 o języku Państw. i t. d. Urząd Wojew. reskryptem z dnia 23. września 1930 L. AA. 3177/30, zatwierdzając je, odrzucił jako niedopuszczalne z następujących powodów:

W danym wypadku, odnośni proboszczowie występują w poruczonym im przez Państwo zakresie działania jako funkcjonarjusze publiczni, pełniący obowiązki urzędników stanu cywilnego (prowadzących metryki) pod nadzorem władz administracji ogólnej na zasadzie odnośnych postanowień o prowadzeniu metryk, a w szczególności uniwersału z 20. XII. 1784 zb. ustaw Pillera art. 30 oraz późniejszych dekretów i rozporządzeń. Jako prowadzący metryki winni w myśl odnośnych przepisów stosować się do obowiązujących przepisów, oraz spełniać polecenia państwowych władz nadzorczych, jakoteż na tych przepisach oparte żądania i rekwizycje sądów oraz innych władz państwowych i samorządowych.

Rzecz naturalna, że także co do języka urzędowania winni proboszczowie w charakterze prowadzących metryki stosować się do obowiązujących przepisów, a więc prowadzić księgi metrykalne w języku łacińskim stosownie do postanowień obwieszczenia z 25. IX. 1875 dz. u. kr. 66. a korespondencję urzędową w tym zakresie z władzami prowadzić w języku państwowym.

Gdy więc proboszczowie w sprawach metrykalnych występują jako publiczni funkcjonarjusze, t. j. prowadzący metryki, przeto też przy spełnianiu tych funkcyj nie występują wobec władz jako strony w rozumieniu art. 9 i nast. rozp. Rzp. z. 22. III. 1928 Dz. u. Nr. 36 poz. 341 o post. adm. i z tego powodu nie mogą zaczepiać zarządzeń i wskazówek tych władz w administracyjnym toku instancji.

Z tego powodu niema do nich jako do prowadzących metryki zastosowania art. II. lub III. ust. z 31. 7. 1924. Dz. u. Nr. 73. poz. 724.

Jako funkcjonarjusze publiczni, podlegli powiatowym władzom administracji ogolnej, mogą proboszczowie, jeżeli sądzą, iż zarządzenia tych władz są niesłuszne lub sprzeczne z prawem, wnosić zażalenia, jak w niniejszym wypadku, do Urzędu Wojewódzkiego.

Odnośnie do wywodów tych zażaleń Urząd Wojewódzki zaznacza, iż sentencja wyroku Najwyższego Sądu z 24. 5. 1930 L. II. 3. k. 686/29 zacytowana nieściśle w zażaleniu brzmi dosłownie:

„Osoba prowadząca księgi metrykalne, która nie zastosuje się do wezwania władzy państwowej o przedłożenie w języku państwowym wyciągu z księgi metrykalnej albo wykazu statystycznego w myśl rozp. Prez. Rzeczyposp. z dnia 1. lutego 1927 Nr. 10 poz. 76. Dz. u. Rzp.: nie dopuszcza się wykroczenia przeciw ustawie językowej, gdyż ustawa ta nie zawiera żadnej sankcji karnej, zatem osoba ta nie może być karana na zasadzie art. 17. Rozp. Prez. Rzp. z dnia 22. marca 1928 Nr. 38 poz. 365 Dz. U. R. P.".

Z sentencji wyroku wynika tylko, że osoby, prowadzące metryki, nie dopuszczając się wykroczenia przeciw art. I. cyt. ustawy językowej, nie mogą być w drodze administacyjnej karane.

Z tego jednak nie wynika, jakoby osoby prowadzące metryki mogły nie stosować się do wezwań i poleceń władz, opartych na obowiązujących przepisach.

Z powodów więc wyżej szczegółowo naprowadzonych Urząd Wojewódzki nie znajduje podstawy prawnej ani powodu do wydania jakichkolwiek zarządzeń na skutek tych zażaleń.

Zawiadamiając Wiel. Urz. Paraf. o powyższem na podstawie art. 14. pc. i art. 45 Rozp. Prez. R. P. z dnia 22. 3. 1928 Dz. U. Nr. 36. poz. 342. wzywam Wiel. Urz. Paraf. ponownie, aby pod karą 50 zł. grzywny przedłożył tu wykazy A. B. C. za drugi kwartał, sporządzając wyłącznie w języku państwowym, w terminie do 48 godzin, licząc od chwili otrzymania tego wezwania. W razie niewykonania powyższego wezwania, t. j. jeżeli żądane wykazy nie wpłyną do Starostwa w terminie wyżej określonym, ściągnie Starostwo grzywnę egzekucyjnie, a w razie nieściągalności zamieni ją na areszt 5-dniowy.

Zarazem zagraża Starostwo, że jeżeli wymieniony środek egzekucyjny nie spowoduje wykonania żądanego zarządzenia, będzie Starostwo niemile zmuszone wydać na zasadzie art. 49. powołanego rozporządzenia zarządzenie odebrania ksiąg metrykalnych i przekazania prowadzenia ich dla tamt. parafji innemu sąsiedniemu Urzędowi Paraf.

Starosta powiatowy
E. Wehrstein m. p.

Конференція „Круглого стола“.

Льондон. А. Т. Е. Пропозиції, які уряд Анґлії предложить на конференції „круглого стола“ в справі Індії, подано до прилюдного відома. Ці пропозиції підкреслюють конечність зміцнення компетенції центральної влади, яка повинна бути відповідальною перед законодатною палатою. Віцекороль, або уряд Анґлії матимуть рішаючий голос в справах оборони Індії, закорд. політики, безпеки внутрі краю, охорони меншин і в справах адміністрації та поліції. Індія дістане автономію в широкому розмірі, а конституція Індії повинна мати закони, які уможливилиб дальше поширення автономних прав. Пропозиція уряду висловлюється проти проєкту безпосередніх виборів на підставі демократичної ординації до законодатної палати та проти ослаблення виконавчої влади. Пропозиції індійського уряду кінчаться заявою, що ці пропозиції є першим кроком до надання Індії домініяльного статуту.

Окружний суд у Самборі. **Виділ II.**
Фірм. 202/30.
дня 30 червня 1930. Кооп. II/31.

Зміни і доповнення щодо інформацій у реєстрі кооператив: Фірм кооперативи. При вписаній до реєстру кооперативних фірм. Господарчо-споживча спілка „Кукепень“ кооператива з обмеженою порукою у Бериві треба вписати: — На Загальних Зборах дня 22. червня 1930 р. членами Управи вибрано Стефана Сенькова і о. Евстахія Кабаровського на місце Теофіля Михайловського і Северина Копистенського, а заступниками Данька Дякова і Гаврила Качая на місце Володимира Лунинського і Йосифа Гутчака. День впису 23 липня 1930.

І на тютюн надія пропала!

(Допис з Борщівщини).

Від 15. X. ц. р. почавши звозили днями й ночами в борщівськім повіті до уряду тютюневого викупу в Борщеві плянтатори з подільських сіл свою найтяжшу працю і найпевнішу надію на „добрі гроші“ — тютюн. Праця коло тютюну дуже тяжка й вимагає великого досвіду та безперервного труду від березня до грудня, себто до віддання його в маґазин. Та праця має бути нагороджена усталеною доброю платою, а виплачує гроші за тютюн монополевий уряд, котрий, підвищуючи постійно ціну за свій тютюн у трафіках, побирає нині від курців пересічно по 48 зол. за 1 кг. Ціна при викупі тютюну від плянтаторів селян, оголошена в громадах на рік 1930, така: I.) орієнтальний, „доборовий“: зол. 6·50, I. кляса: 5·00, II. 3·65, III. 2, IV. 1, V. 0·35; II.) папіросковий („венґер“), „доборовий“ зол. 3·50, I. кл. 2·70, II. 2·25, III. 1·30, IV. 0·80, V. 0·35.

З великими надіями і рахунками спішили плянтатори до маґазину викупу. Буде чим сплатити довги: за поле, будівляний матеріял, вугля, дрова, обув, одіж і горівку, поборговану на весілля і празники. А після віддання тютюну вертають з маґазину домів засумовані, сердиті, впевняючи, що не будуть садити дальше тютюну, бо не оплачується праця коло нього. Чому? Урядовці, що відбирають доставлений тютюн, оцінюють його при вазі на одну або й дві кляси нижче і тим способом руйнують усіх плянтаторів; при тому не дивляться на те, що населення дістає насіння за пізно і часто нездорове, яке або зовсім не кільчиться, або рідко сходить, так що плянтатори примушені часто купувати тютюневу росаду від інших, що виплекали її з власного посіяння; дальше урядовці не дивляться й на те, що через посуху не можна було настарчити води до підливання, що тютюн запалений посухою не ріс, а до того сильні вітри дерли і нищили листя.

Бідують плянтатори, в девятьох десятих наші селяни. Мусять мовчки приймати ціну подиктовану урядовцем, а спротив їх чи протести й відклики до директора нічого не помагають, бо вони не зорґанізовані в союзи і не мають свого правного фахового заступника, який був би їм добрим інструктором і порадником при управі тютюну, а при викупі — в разі несправедливого оцінювання — правно дозволеним способом негайно боронив покривджених. Коли управа тютюну приносить величезні доходи, коли урядовці при маґазинах побирають 500 до 1000 зол., то й плянтатори за свою найпершу і найтяжчу цілорічну працю мають право до справедливої винагороди, а не до великих страт.

Слід зазначити, що тяжко кривджені плянтатори вже в рр. 1928 і 1929 хопилися в багатьох випадках управи кавунів, помідорів і анижу. Щож, коли ні через Повітові Союзи Кооператив, ні через Т-во „Сільський Господар“, ні через Спілку Українських Агрономів не можуть тепер нічого збути, хоча на заході (прим. Познань) мають бути фірми, що за 1 кґ. анижку платять в місці зол. 1·50—1·80. (У нас платять жиди за 1 кґ. по зол. 0·30). Плянтатори просять поради в цій справі у наших компетентних господарських кругів.

Борщівський плянтатор.

Замах на ірляндського президента.

Минулого понеділка невідомі особи стріляли кілька разів до президента Ірляндії Косґрева, у хвилині, коли він їхав автомобілем. Кулі ранили двох прибічників президента, а сам президент вийшов зі замаху щасливо.

Засуджені в харківськім процесі на волі?

В американських українських часописах появилась вістка, начебто члени С. В. У., засуджені у процесі в Харкові, випущені на волю і що тільки академік Єфремов відбуває далі свою кару у вязниці. Цю вістку подали цим часописам листовно якісь особи з України. Деякі з тих звільнених навіть мали дістати працю. Вістка ця може й правдива, бож загально відомо, що цілий харківський процес був улаштований більшовиками для пропаганди більшовизму і на те, щоби скомпромітувати антирадянські елементи.

Альберт Айнштайн про себе і про сучасність.

Відомий творець теорії релятивности, Альберт Айнштайн помістив у часописі „Сидней Дісеач" статтю, в якій між іншим пише: „Я не вірю в позагробове життя людини, але я вірю, що наше істнування на землі хоч і дочасне, має абсолютне значіння і доцільність. Мені ніколи не всміхалась думка зробити метою свого життя богацтво, або щастя й етика побудована на ґрунті змагання до щастя, є тільки етикою звірят, а не людини. Я все цікавився соціяльними справами та одушевлявся ідеалом справедливости та соціяльної відповідальности, але я все любив рівночасно самоту і не любив надто приставати з людьми. Я, так як той кінь, який привик тягнути віз одинцем і не надається до того, щоби його спрягати з другим конем, щоб тягнути віз у двійку, є багато лекше. Я ніколи не належав всеціло до жадної держави, до жадного товариства, ані навіть до родини, бо відчував надто тяжко тягар усяких звязків і любов до самоти зростає в мене чим більше старіюсь. Така самота гірка, але я не жалую, що спалив за собою мости до зрозуміння і любови других людей. За тягар самоти я маю в нагороду мою незалежність і свободу.

Мій політичний ідеал — це демократія. Мені здається, що пропасти і межі між клясами є брехнею. Думаю, що автократична система, побудована на насильстві, веде до деґенерації, а диктатура виносить на поверхню життя тільки людей, що стоять морально дуже низько. Історія учить, що за диктатора до влади приходять злочинці. Тому я все був ворогом режіму, який завели більшовики і фашисти. Вірю, що Злучені Держави Північної Америки найшли правильну і здорову ідею та форму устрою.

Вони вибирають президента на довший час і дають йому подостаток влади для того, щоби він міг володіти з успіхом. Головною цінністю людського життя є не нація, але одиниця, яка творить щось високе і шляхотне, тоді, як чернь виказує тупість в думанні і безсердечність. Людина, яка любить машерувати при війську і підіймати ногу в такт музики, в моїх очах паде на найнижчу ступінь. Така людина дістала мозок через помилку і трішки нервів, які є в хребетному стовпі, такій людині вистарчилоб. Я погорджую героїзмом в наказу, це бездумне насилля. Війна це погань і я волів би щоби мене стерли на порошок, ніж я мав би воювати.

Загадка світа, це найкраще, що я знаю. В ній джерело всякої правдивої творчости та науки. Знати, що недоступне нашому пізнанню дійсно істнує і виявляється як мудрість і краса, знати це, то джерело правдивої віри. І в цьому значінню я належу до найбільш віруючих людей".

Архикнязь Отто вертається в Мадярщину.

Закордонні часописи повідомляють: З кінцем цього місяця бувший австрійський архикнязь Отто буде повнолітній. Представники австрійської Гаймвери порозумівалися із швайцарською владою в справі переїзду архикнязя територією Швайцарії. Арх. Отто поїде інкоґніто. На швайцарсько-австрійськім кордоні витатимуть його австрійські та мадярські монархісти. Звідти поїде Отто в Мадярщину, де старатиметься здобути корону.

Пуанкаре проти інтервенції.

Льондон, А. Т. Е. У звязку з обвинуваченням генерального прокуратора СРСР Криленка, начебто Пуанкаре піддтримував антибільшовицьку акцію, Пуанкаре помістив у „Дейлі Телеґраф" лист, в якому пише, що Криленко або є автором фальшивих відомостей, або їх жертвою. Пуанкаре ніколи не мав наміру організувати інтервенцію проти радянської влади, і не знає, щоби це робив французький уряд.

Громадяни!

Просимо подавати нам негайно короткі звідомлення з місць з переведених виборів, а зокрема точні дані про всякі виборчі зловживання.

Сповніть свій обовязок!

Ревізії й арештування.

ТЛУСТЕЧЧИНА.

Дня 28. X. перевела поліція в *Тлустім* основну ревізію у дир. Бадлюка Василя, у дир. Луця Семчука і в Повіт. Союзі Кооператив.

Два дні пізніше перевела поліція ревізію у Федора Дзюби, Лавра Третяка і Василя Пастуха, селян в *Лисівцях;* в кооперативі і читальні не були. В *Цапівцях* перевела поліція ревізію у Михайла Польового, Андрія Ландяка, Василя Мельничина і Ткачика Гриця; того останнього арештовано.

Дня 9. XI. перевів місцевий постерунок ревізію в кооперативі „Згода" в *Летячім*, у Степюка Михайла і Маціборки Якова. Шукали за зброєю і повновластю для мужа довіря листи ч. 11.

Дня 9. XI. арештовано в *Тлустім* 9 міщан, котрих відставлено до арештів у Чорткові. Арештованим закидують поширювання комуністичної бібули.

ЖОВКІВЩИНА.

Дня 1. листопада ц. р. прийшло до села *Печихвости* 9 поліцаїв, які переслухували в гром. канцелярії Андрія Партика, Петра Слічного і Казька Слічного, після чого вибралися до Жовтанець.

Слідуючого дня (2. XI) та сама ґрупа поліції прийшла до *Колоденця*, де відвідала Саву Кушку, Ілька Максимового, Гната Дмитрова, Данила Гупала й Івана Андрушкова. Після цілоденного побуту поліція відїхала двома фоpшпанами до Жовкви.

ВИЙШЛИ НА ВОЛЮ.

А. Гнатишин, якому закинено підпал кольонії в Гаях, приналежність до У. В. О. і взагалі протидержавну діяльність, вийшов на волю дня 15. XI.

Вийшов на волю по одномісячнім побуті в тернопільській тюрмі п. Маркіян Малюца.

В дні 23. листопада голосуйте всі на лісти „Українського і Білоруського Виборчого Бльоку" число — 11

---

16 людей під румовищем.

Дня 13. листопада в 1. год. вночі в Ліоні завалився мур у старій дільниці Ст. Жан і привалив павільон, у якім жили черниці. При цьому завалився і тарас, що піддержував старий будинок і мешкальний дім. Коли пожежна сторожа забралася до рятунку земля знову усунулася та засипала 15 людей і санітарні вози. Мешканців сусідніх домів евакуували. До катастрофи прийшло тому, що злива підмила землю.

У Мадриді завалився нововибудований дім. Чотирьох робітників було вбитих, 4 було тяжко ранених, а 7 легко ранених. Будівничого арештували саме як хотів утекти зі столиці.

Напад на фашистівського консуля.

На фашистівського консуля в Тулюзі напали невідомі противники фашизму і важко побили його. Вони булиб убили його на смерть, але поліція розігнала напасників.

Після замаху в Японії.

Льондон А. Т. Е. З Токіо подають, що виконавець замаху на премієра Гамаґучія, Саґоя, має 23 роки і є урядовцем в Наґасакі. Зразу Саґоя не хотів зізнавати чому виконав замах, але по довшім переслуханні зізнав, що є членом націоналістичної орґанізації, та що хотів убити премієра, який винуватий за важку господарську кризу в Японії. В столиці Японії панує дуже велике обурення. Замах на премієра виконаний на тій самій стації, де 1921 року вбито шефа японського уряду Гару.

НОВИНКИ

— **Арештування.** В селі Рудно, пов. Львів, арештовано мужа довіря ч. 11. Яроша Сильвестра. Арештованого відвезено до вязниці в Зимній Воді.

— **Відкриття вселюдної 7-кл. школи ім. М. Шашкевича в Станиславові.** Дня 15. листопада ц. р. шкільна влада відкрила вселюдну 7-кл. школу „Рідної Школи" в Станиславові, яка була опечатана від 21. вересня ц. р. Правильна наука в цій школі почалася в понеділок, 17. листопада ц. р., про що повідомляється всіх родичів шкільних дітей. — **Старшина Кружка „Р. Ш."**

— **Сотника Макогона коронують на короля України.** Передвчора писало „Діло", що краківський Курерок іменував сотника американської фльоти Макогона гетьманом всієї України. Фантастичні інформації Курерка припали до вподоби „Ноес Вінер Журналові" і в цій, здавалось би, поважній віденській газеті читаємо, що „Макогін, вель князь Розумовський, будучий князь України", арештований у Львові, а далі повторені всі нісенітниці Курерка. Треба згадати, що „Н. В. Журналь", який подає ці газетні качки, за останні два місяці мовчав про українські справи зовсім і про події в нашому краю не помістив ані слова. Ну, очевидно! Арештування короля Макогона це справді найважніша подія в нашому краю за останні часи.

— **Україніка.** Останне число (Том 3., № 2) паризького місячника „Ле Монд Сляв" містить статтю проф. Рене Мартеля „Радянська політика на Україні". (Ст. 296—302). Це-ж число подає обширну непідписану „Польську Хроніку" за місяці квітень-червень, де знаходимо докладний опис відвідин українських послів у Вильні на святі білоруської незалежности та статут „Українського Інституту" у Варшаві. У париському видавництві „Пайо" вийшов паралельний російський та французький тексти „Тараса Бульби". Переклад зроблений Де Вітте. Великий тижневик „Проґре Сівіґ", який видає Генесі, відомий французький політичний діяч, власник газети „Котідієн" та міліонер, приніс в № 584, 25. жовтня, довгу статтю: „Що діється в Сх. Галичині". Автором статті є Поль Ленорман. Стаття багато удокументована фактами, датами, цифрами. Уривки з цієї статті появилися також у щоденних „Котідієн" та „Депеш де Тулюз", великому впливовому органі радикальної партії, власником якого є кількоразовий міністр Сaро. — Л. І.

— **Як живуть студенти в Києві?** „Пролетарська Правда" пише, що цього року в Києві належа-

Знову кольонізаційні закони.

Нова сецесія українських і білоруських послів.

(ік) Під проводом пос. Плюти (Стр. Хл.) відбулося засідання комісії земельних реформ, присвячене знову м. ін. кольонізаційним законам. Перед денним порядком забрав слово *пос. д-р Ст. Баран* і пригадав факт, що на попередньому засіданні комісії, в пятницю 7. березня ц. р., не зважаючи на внесок українських і білоруських членів комісії, щоби дальші наради над двома проєктами в справі військового осадництва вести щойно після предложення мін-ством земельних реформ точних статистичних матеріялів, комісія все таки приступила до дальших мериторичних нарад в неприсутности українських і білоруських послів, які наради покинули і приняла поправки референта в другому читанні, яких раніше членам комісії не роздано і після другого читання перевела негайно третє читання всупереч виразній постанові 17. статті реґуляміну нарад сойму. Проти цього запротестували представники українського і білоруського клюбів у маршалка сойму Дашинського, жадаючи, щоби голова комісії пос. Плюта поставив на комісію наново третє читання обох проєктів. Дальше пос. д-р Баран подає до відома, що 11. ц. м. відбулася у марш. Дашинського довша конференція, пос. Плюти, як голови комісії, пос. Клещинського (ББ), як референта і послів Хруцького та Єреміча, як представників українського і білоруського клюбів. На тій нараді марш. Дашинський висказав погляд, що комісія може реасумувати ту ухвалу і привернути третє читання проєктів. Пос. д-р Баран підкреслює з притиском, що тут свідомо нарушили 17. статтю реґуляміну задля інтересів польської військово-осадничої політики, яка нищить життєву основу українського і білоруського народів. Тому ставить внесок на реасумцію ухвали з 7. III. ц. р. щодо третього читання принятих проєктів і на доручення голова комісії поставить наново на денний порядок одного з будучих засідань. Тому, що над внеском на реасумцію не може бути дискусії крім заяви проти внеску, референт пос. Клещинський заявився проти внеску пос. д-р Барана, після чого переведено голосування. За внеском пос. д-р Барана голосували лише українці і білорусини, а проти нього всі поляки. Тоді на знак протесту проти тенденційного ломання реґуляміну сойму в користь кольонізаційних законопроєктів посли д-р Баран, Заваликут і Єреміч покинули салю нарад комісії, котра дальше радила. Справи не полагоджено і вибрано лише підкомісію для підготування обох законопроєктів.

Свобода переношення адвокатської канцелярії.

(ік) Правнича підкомісія рішила в присутности міністра судівництва Дуткевича проєкт у справі свободи переношення адвокатів і адвокатських аплікантів і в справі зміни вимог до виконування адвокатської професії в Галичині переслати адвокатським палатам і радам до заопініювання і тому засідання відложено.

Сенат приняв бюджет.

(ік) Після закінчення бюдж. дебати у сенаті, приступлено до голосування над бюджетом. *Внесок Українського Клюбу на відкинення бюджету впав.* Також впав внесок лівиці на счеркнення 1 зол. з диспозиційного фонду премієра. За тим внеском голосувало 42 за і 42 проти. Марш. Шиманський оголосив упадок внеску. Переведено незначні зміни в бюджеті, а саме ухвалено фонд польської національної культури у висоті 2 міл. зол. і принято цілу низку підвишок при бюджеті мін-ства закордонних справ. М. ін. підвищено фонд пропаґанди на 2 міл., зате відкинено внесок на підвищення диспозиційного фонду мін-ства військових справ на 2 міл. (50 голосів на 43). В бюджеті мін-ства внутр. справ привернено суму 250.000 зол. на підготовку нової конскрипції. Після ще деяких інших незначних поправок принято скарбовий закон і бюджет в цілости. З тими поправками бюджет поверне на завтрішнє засідання до сойму.

Кріза уряду.

(ік) Сьогодня в дальшому єдиною актуальною політичною справою вважається завтрішнє голосування над вотум недовіря міністрам Присторові і Червінському. У звязку з вчорашнім виступом у сенаті прем. Бартеля не підлягає жадному сумнівові, що внески на вотум недовіря перейдуть великою більшістю, а тому, що прем. Бартель кладе на себе заяву солідарности, вже сьогодня глядять на уряд п. Бартеля, як у стані димісії. Найбільше імовірною концепцією є те, що уряд зголосить свою димісію і дістане доручення вести тимчасово аґенди. Тимчасом буде зачинена бюджетова сесія і після того буде іменований новий уряд на чолі з п. Бартелем у незміненому складі, або з цілком незначною зміною.

Резолюція Українського Клюбу в справі емеритур на сенатському форум.

(ік) При ділянці ренти й емеритури забрав у сенаті слово *сен. Децикевич*, який пригадав цілу заплутану історію емеритур і історію т. зв. віденської концесії та її практичне значіння і правні сумніви, які вона може викликати, коли уряд схоче дальше зупиняти справу емеритур. Можна побоюватися, що коли конвенція буде навіть всіми державами ратифікована, то мін-ство фінансів скаже, що треба ще окремого закону і признання емеритам, нинішнім нуждарям, емеритур зазнає дальшої проволоки. Коли уряд гадає, що досить віденської конвенції, то повинен в тій справі скласти зобовязуючу заяву. В іншому випадку не чекаючи на ратифікацію всіми заінтересованими державами повинен предложити законопроєкт, який згідно з конвенцією змінив би емеритальний закон. В цьому напрямку промовець зголосив відповідну резолюцію. На кінці своєї промови сен. Децикевич навів статистику старих і нових емеритві у Польщі, з якої вийшли застрашаючі цифри про надмірну скількість емеритів, які обтяжили державний скарб, будучи в молодому віці і здібними до праці.

Резолюції: 1) Сенат кличе уряд, щоби негайно зробив відповідні заходи в ціли виконання закону з дня 19. грудня 1919 р. Дневник Держ. Зак. ч. 3. позиція 27. з року 1919 та постанов віденської конвенції з 30. листопада 1923. в справі уреґульовання емеритур бувш. державних і військових функціонарів з австрійських часів. 2) Сенат кличе уряд, щоби негайно предложив законодатним палатам законопроєкт про зміну емеритального закону в напрямку зрівнання емеритів займанницьких держав з польськими емеритами. 3) Сенат кличе уряд, щоби переносив у стан спочинку цивільних і військових емеритів лише в випадках справді необхідних з огляду на добро служби.

8,000.000 на вибори.

(ік) Спеціяльна бюдж. підкомісія під проводом пос. Ратая займалася бюджетовим зачиненням за рік 1927-28, себто тими позабюджетовими видатками торішнього уряду, за які поставлено перед державний трибунал мін. Чеховича. Реферував пос. Ліберман. Він заявив, що коли комісія стоїть сьогодні перед доконаним фактом, мусить приноровлювати інші критерії ніж коли би уряд вимагав видатків у соймі підчас ухвалення бюджету. Тому величезну більшість доконаних видатків треба безумовно затвердити, однак є видатки, які затвердити неможливо. До них належить надзвичайний диспозиційний фонд ради міністрів в сумі 8 міл. зол., які ухвалено дуже таємничо, при чому знову пригадаю, що на листі марш. Пілсудського, в якому казано про 5 міл. зол. потім справлено чорнилом на суму 8 міл. Не підлягає жадному сумнівові, що ці гроші було передано тодішньому міністрові внутр. справ ген. Складковському, який одинокий має детайльне їх вирахування. Однак бувш. міністр Складковський відмовився від зложення в тій справі зізнань. Дальше неможливо затвердити тут сум на надзвичайні субсидії для „Ґазети Львовскої" і „Ґазети Познаньскої та Поморскої", та автомобілю для львівського шкільного куратора, на нові меблі в мін-стві внутр. справ, на зміну бруку на подвір'ю мін-ства справ і т. д. Референт заповів, що тому зголосить внесок на незатвердження позабюджетових видатків з 1927-28 року і згідно з опінією Найвищої Палати Контролі внесе на неуділення урядові абсолюторії з його тодішньої господарки. Закінчення дебати прий- у вівторок.

Внесок на поставлення мін. Складковського перед Державний Трибунал?

(ік) У звязку з нарадами бюджетової підкомісії над рахунковим замкненням з 1927-28 р. в соймових кулюарах появилася вістка, що клюби лівиці зголосять внесок на поставлення перед Державний Трибунал бувш. міністра внутр. справ ґен. Складковського, що до якого нібито устійнено, що він диспонував сумою 8 міл. зол. признаною йому радою міністрів поза бюджетом на виборчі цілі.

Зі спортового життя.

Речинці розгривок України.

Речинці розгривок I. дружини України у львівській А-клясі устійнено на цей рік такі: 6. IV. Україна—Світезь, 13. IV. Україна—Яніна, 27. IV. Погонь І. Б.—Україна, 4. V. Україна—Ресовія, 18. V. Польонія—Україна, 29. V. Чорні І. Б.—Україна, 1. VI. Україна—Гасмонея, 19. VI. Україна—Погонь (Стрий), 22. VI. Україна—Лехія. В другій рунді: 29. VI. Світезь—Україна, 6. VII. Яніна—Україна, 13. VII. Україна—Погонь І. Б., 20. VII. Ресовія—Україна, 27. VII. Україна—Польонія, 10. VIII. Україна—Чорні І. Б., 15. VIII. Гасмонея—Україна, 17. VIII. Лехія—Україна, 24. VIII. Погонь (Стрий)—Україна. Клюби, подані на першому місці, є господарями.

Процес у Харкові.

Зізнання акад. Єфремова.

Польські часописи повідомляють із Харкова про процес 45 українців таке: Дня 12. березня зізнавав головний обвинувачений акад. Єфремов. *Предсідник суду спитав акад. Єфремова: До чого ви змірляли в вашій політичній акції? Таж Україна істнує як республика в Радянському Союзі.*

Акад. Єфремов відповів твердим, виразним голосом: Хочемо незалежної України.

Коли предсідник спитав Єфремова, чи те правда, що він удержував звязки з повстанцями на Україні, які боролися проти СРСР, Єфремов відповів: Так, це правда.

На запит, яке було його відношення до смерти Леніна, Єфремов відповів, що не памятає.

Процес відбувається в атмосфері надзвичайно неприхильній для обвинувачених. Акад. Єфремов пять разів просив, щоби перервали переслухання, бо він премучений цілоденними відповідями на питання. Суд відмовив його просьбі.

Процесові, що відбувається у харківській опері, прислухається тисячна товпа змобілізованих комуністів.

НОВИНКИ

— **Ще одна рептилька.** На днях появилася у Львові ще одна рептильна ґазетка, тижневик „Наша Земля", що від першої до останньої сторінки розпливається в похвалах для СРСР і всіх тих експериментів, що там переводяться. Як видавець і відповідальний редактор „Нашої Землі" фіґурує молодий студент Олександер Юркевич. Видно, що ще за мало тої руїни, що її ширять у нас усякі „Сили", „Сельроби", „Ради", „Праці" і т. д. і тому в підмогу їм зявилася й „Наша Земля".

— **Хореографічний Вечір на дохід студентів у Подебрадах.** Недавно видано відозву до українського громадянства в справі допомоги голодуючим студентам в Подебрадах. Ще раз пригадуємо і поручаємо горячо серцям всіх земляків жахливу картину наших молодих братів і зазначуємо, що уладженням на їх користь „Хореографічного Вечора" занялася, поруч згаданого в відозві Комітету і Філія Т-ва Опіки над Молодю. — „Хореографічний Вечір" відбудеться не як перше було оголошено 16. березня, але **дня 31. березня** ц. р. і то в великій салі Лисенка. Подробиці будуть подані в афішах.

— **З приводу смерти Ф. Федорцева** редакція „Діла" дістала заяви співчуття від пп.: Василя Стефаника з Русова, д-ра Зенона Кузелі з Берліна, Гнідана з Томашова і М. Омельченкові з Праги.

— **Робітник зневажив чинно князя.** У Кенігсбергу відбулась розправа проти робітника К., який ідучи вулицею, штовхнув ліктем б. наслідника німецького престола князя Вільгельма, а коли князь почав лаяти його, робітник вдарив б. престолонаслідника в лице. Обвинувачений засуджений на 2 місяці вязниці.

— **З розпуки за братом померла сестра.** В селі Раків біля Каліша автомобіль переїхав 6-літнього хлопця Ришарда Покривецького, якого колеса розшматували на дрібні куски. Сестра вибитого хлопчика, 16-літня Софія побачивши брата роздавленого на дорозі, попала в нервовий розстрій і в приступі шалу, скочила до ріки. Сусіди витягли з води її мертве тіло й одного дня в родині Покривецьких були два похорони.